

vsaki ulici in trgu, po Savi pa so se vozili čvrsti pijonirji s svojimi čolni, in parobrodi so dohajali in odhajali. Unkraj v Bosni pa je pri stražnici še vihrala turška zastava. Bog daj zadnokrat. Popoldan odrineva od Broda nazaj v Kopanico. Povsodi sva videla vojake z golimi sabljami in bajoneti semtertje letati, ker so jih brusit nosili. Tudi midva najdeva dospevši v Kopanico pri naših povelje sablje nabrusiti, kar sva drugo jutro zgodaj storila.

V Kopanici in okolici gvezdijo štorcklje ali štrki na dimnikih in strehab. Mladiči svoje dolge vrate iz gvezd držijo in klepečejo, kar se nam je vsem dopadlo. Štorcklje so tam prav domače, kakor pri nas lastovke. Zvečer se zbirajo stare na cerkveni strehi in na vso moč klepečejo. Dne 30. smo jo odrinoli v Šamac, kamor smo uže ob 10. uri predpoldnem dospeli. Celi den smo se za prehod čez Savo pripravljali, se lačni na solnci pekli, dokler ob 5. uri zvečer ne pride na nas red, da pojdemo na velikanski brod, kojega je parobrod čez Savo prevažal. Ob 1/2 6. smo stopili na „Bosensko zemljo“. Nam je bil za tabor odkazan nek pašnik na zahodni strani od mesta blizu reke Bosne. Ker nismo imeli seboj mesa in ga tam dobili nismo, zato smo prvokrat pogrešali jesti; tudi smo prvokrat pod milim nebom prenočili, in prvokrat v Bosni budo bili od deža prani. Po noči pride dež z burjo in moj slabi šator, kojega sem si zvečer iz vrbovega vejevja napravil in s turškim senom pokrili, do tal podrla. Potem me je dež brez vse milosti celo noč pokal in pral, da mi je bil vsak gumb na srajci moker, ter sem večidel v plašč zavil na sedlu sedel, in nekolikokrat malo zadremal. Dne 31. julija se je zvedrilo. Bil je prav lep dan. Po celem taboru je bilo videti, kakor da bi perice prinesle perila sušiti pa ne mislite belega čistega, ampak vmazanega. Na vsaki meji, kolu, plotu, še na konjih so visele srajce, gače, plašči itd. Namesto včerašnje menaže smo kupili ovce in si uže na zajutrk ovčji gulaž skuhali, akoravno ni bilo druga, kakor ovčetina, voda in sol, pa je vendar bilo dobro. Doma bi ga ne bil pogledal. (Dalje prihod.)

Smešničar 27. Nekde so pri županu se posvetovali zastran srenjske krčme. Župan, modra glava, pokašlja in potem reče: možje, jaz mislim, da bo najbolje kazalo, če še na dalje pustimo krčmo sedanjemu krčmarju, on je dober kristijan in je boter uže mnogim otročičem, katere je krstiti dal.“ Na to se zglesi prvi svetovalec, mnogoskušen mož, in reče: možje, ravno to mi ne gre v glavo, kajti, če je krčmar takšen mož, potem je mogoče, da nam bode še vino krščeval! F. Marinič.

Razne stvari.

(Slovenska čitalnica v Mariboru) praznuje dne 17. julija t. l. spomin svojega dvajsetletnega ob-

stanka in priredi v to svrhu v svojih prostorih veselico sè sledečim programom: I. Banket. II. Ples. Začetek banketa je ob 7. uri zvečer. Ples se prične ob 9. uri zvečer. Pri banketu stane kuvert 1 forint. Kdor se hoče banketa udeležiti, naj blagovoli to vsaj do 14. julija t. l. odboru naznati. K tej veselici prav uljudno vabi odbor.

(Kresa) 7 številka obsega: Pomladanski vetrovi. — Kresova. — Blagodejna zvezdica. — Narodno blago. — Beseda o jugoslovanskih razmerah. — Dr. Ljudevit Gaj in ilirska ideja. — Rimsko dedinolvstvo in njega izpodbijalci. — Obraz rožanskega razrečja na Koroškem. — Zgodovinske črtice o nekdanji provinciji Windischgraz. — Drobnosti.

(Učenci vinorejske šole mariborske) napravili so izlet v Bizeljske gorice ogledovat, kako trtna uš vinograde vedno huje pustoši. Prihodnjč več.

(V Ptuj) so pri volitvi za okrajni zastop zmagali nemčurji in liberalci ter v zastop pritišali grofa Wurmbanda. Slovencev je bržčas preveč pa doma ostalo.

(Deželni odbor) je po toči poškodovanim pri sv. Hemi daroval 200 fl. v nakup semena.

(Trboveljska premogova zadruga) imela je 252.841 čistega dohodka. Kapital hoče sedaj izdajanjem novih popolnem vplačanih delnic pomnožiti do 12 milijonov.

(Med delanjem na travniku) so tatje v Pohorju vdrli v Pušnikovo hišo in ukradli 108 fl., srebrno uro, pištolo, obleko, dolžno pismo 800 fl. Bržčas je to storil siloviti tat Razboršek, ki je tudi v Slivnici okradel Toličiča in Žigarta v Orehovivesi.

(G. Jožef Seifried) zdravnik ormoški zavrača v pismu do „Slov. Gosp.“ kot neresnično, da bi bil on kedaj rovaril zoper gr. Žižka, da izraz „Pulver verschossen“ ne zadeva njega, ampak njegovega brata, ki se je istih besed poslužil pri nabiri družbenikov za „Schützengesellschaft“, ter da je dovolj krepek dolžnosti svojega stanu izpolnjevati.

(Rakušev celjski komedijant) skače po svojej „Cillier-Zeitung“, kakor kakšna srborita opica simotamo ne vedoč, kako bi si jezo obladil nad „Slov. Gospodarjem“, ki mu je nemilo na rep stopil in mu dopovedal, da se Slovenci ne damo meni nič tebi nič z blatom ometavati od ljudij, ki na slovenskih tleh ljubi krahek jedó in vinčice pijejo! Svetujemo pa mu, naj se da z mrzlo vodo polivati, da mu ne bo prevročé!

(Nek bistriški liberalci) se v „Marb. Zeitung“ žali in jezi, da so Bistričani mil. knezoškofa prilično letošnje birme spodobno sprejeli. Oj kako malo strpljive duše so slaboverci.

(Nemško šolo) hočejo v Štorah pri Celji napraviti.

(Tata daleč od doma prejel) je žandar Levstik v Središču, namreč Franca Feigelna iz Pilštanja, ko je Jak. Šinkotu ukradel 4 fl. 50 kr.